
Beeldtentoonstelling: Gašper Mlakar – Meer dan er te zien is

De Sloveense wetenschapper-kunstenaar Gašper Mlakar studeerde filosofie en theologie in Ljubljana. Vervolgens deed hij promotieonderzoek binnen het vakgebied van de theoretische psychoanalyse. Op kunstgebied heeft Mlakar zich verdiept in de digitale fotografie en de schilderkunst. Beide disciplines overlappen in thematiek: Mlakar daagt de kijker uit om anders te kijken: het binnenste buiten te plaatsen en het onderste boven – zelfs hetgeen dat gescheiden is, bijeen te brengen. De manier waarop hij deze thematiek speelt, levert binnen elke discipline een heel eigen beeld op.

Zijn schilderwerk, dat getuigt van zowel kinderlijke eenvoud als diepzinnige gedachten, neemt de kijker mee in een primaire wereld. De natuur speelt in deze schilderijen een grote, maar abstracte rol. We zien tweemaal dezelfde vrouw centraal staan: in het ene schilderij zwemt ze richting een ster. De ster bevindt zich niet hoog aan de hemel maar juist diep beneden – niet in de lucht maar in het donkere water.

Eenzelfde omkering zien we in het schilderij waarop de vrouw door het heelal zweeft: wordt ze juist opgenomen of neergelegd? Landt ze op een stukje aarde of op de wortels van een omgekeerde boom? Komt ze uit een diep, donker gat of steekt de zwarte lucht zo donker af tegen de stralende maansikkel? Herbergzaamheid en onherbergzaamheid brengt Mlakar hier kunstig samen.

De beeldtentoonstelling die in het verdere tijdschrift centraal staat is opgebouwd uit Mlakars digitale kunstwerken. Binnen de digitale fotografie is het combineren van verschillende foto's zijn handelsmerk: in de vergelijking van twee ogenschijnlijk contrasterende beelden creëert Mlakar een geheel nieuwe structuur. De afzonderlijke beelden zijn hierbij een compositie op zich. Natuur is een grote inspiratiebron, maar Mlakar schetst ook parallellen met composities van wegen en gebouwen.

Het naast elkaar plaatsen van twee compositiefoto's met een verschillende oorsprong roept onbewust een gelijkenis op, waardoor bij de kijker een nieuwe verbinding tot stand komt. Twee afzonderlijke elementen worden zo tot geheel gesmeed, zonder dat de elementen samenvallen. Zo speelt Mlakar met het interpretatiekader van de kijker, en wordt deze uitgelokt meer te zien dan er is (of zelfs: te zien dat er meer te zien is).

Elske Kroondijk

